

શ્રી ગણેશાય નમઃ ૧૧૫૮૩૦૭

મંગલપતિ

જરાસંધ

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી મનોહર નાટક સમાજ માટે.

પ્રયોગક

ગમૃતલાલ એમ. આર. અમદાવાદ (મારબી)

પ્રકાશક

એમ. આર. મહેતા. (વાંકાનેર.)

તથા

આર. બી. મહેતા. (અમદાવાદ.)

આવૃત્તિ ૨ જી.

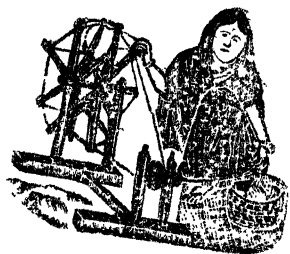
પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૭૮.

સને ૧૯૨૨

[સર્વ હક પ્રકાશકને સ્વાધીન]

મુદ્રક ગણુ આના.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૧૫૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જરૂર સંધ

વિષય ૬-૨-૧

વિધાપીઠ
અમદાવાદ
કોમીકલ ગ્રંથાલય

ૐમહ વાઘસહગુરવે નમઃ

મગધપતિ જરાસંઘ નાટકની

પ્રવેશવાર ટુંક હકીકત.

—:૦:—

પ્રારંભમાં પ્રભુપ્રાર્થના. બાદ વિષ્ણુમુખે નાટક વસ્તુ સુચન.
પ્રવેશ ૧ લો—સ્થળ રણભુમિ.

રણમાં વિહારેલાં વિરધ્વજનું મસ્તક હાથમાં લઈ
ગર્વીષ્ઠ જરાસંઘ વૃક્ષની હાથે લટકાવવા જતાં સતિ ભદ્ર
શીલાયે આવી તેને અટકાવવો. પતિનો નાશ કરનાર
જરાસંઘ સાથે તકરાર. ક્રુપિત વિરાંગના સતિનો અભિશાપ
જરાસંઘનો ક્રોધ. ભદ્રશીલાનું તલવાર લઈ સામા થવું
ભદ્રશીલા તથા તેની પુત્રી સુમનમાળા કેદ. ટેબલો.
પ્રવેશ ૨ નો—કોમીક.

ચૌહાનમહામ્ના મલકાતી મંજરી પાસે સરોજનું
આગમન. પ્યાર વિનોદ. પ્રણયના આવવાથી બન્ને
ગભરાવું. સરોજની ખેન પ્રમિલાને લાણાવવા જવાનું
મંજરીદ્વારા પ્રણયે સંમતિ માંગી લેવી. બાદ મંજરીન
ધણી મધુકરને આવતો નોંધ સર્વેનું ગભરાવું. સરોજનું
સ્ત્રી બનાવી દળદા બેસાડવો. મંજરીનું પસાર થઈ જ
મધકરનું અભાણી દળવા આવેલી સ્ત્રી ઉપર મોહીત થવું.

પ્રવેશ ૩જો—જરાસંધનો દરબાર.

પેતાના મનથી ચંકવર્તિ થયેલા જરાસંધના દરબારમાં કેદી હાલતમાં ભદ્રશિલા તથા સુમનમાળાને હાજર કરવા ભદ્રશિલાને પેતાની દાસી બનાવવાનું તથા સુમનમાળાને પુત્ર કર્ણસિંહને લગ્નસંબંધથી જોડાવવાનું કાર્મક કરવું. ભદ્રશિલા તથા સુમનમાળાનો તિરસ્કાર. જરાસંધનો કોપ. સહદેવ તથા યમુનાદેવીનું વચ્ચમાં પડી શાન્ત્વન કરવું. જરા સંધે બન્નેનું અપમાન કરી ભદ્રશિલાનો શિરઁઉદ્ધ કરવા જતાં તથા સુમનમાળાનો કર્ણસિંહ સાથે જોરજુલમથી હરતમે લાપ કરવા જતાં, ધર્મોદ્ધારક શ્રીકૃષ્ણનું બહારે આવી પહોંચવું. સુમનમાળા-સહદેવનોહસ્તમેળાપ. ભદ્રશિલાનોહુટકારો. દુહ્વળનેલા જરાસંધનું કૃષ્ણ ઉપર આક્રમણ. યાદવગૈર્ય સહીત બલશક્તિ આવી પહોંચવું. યુક્તિથી છટકી જવું--ટેખલો.

પ્રવેશ ૪થો—કોમીક

પ્રમિલાને લાણાવવા જતા પ્રણયનો તેની સાથે પ્રેમ-વિનોદ. સરોજનું શુભતરીતે આવી પ્રેમનાટક જોઈ મંજરીને ચેતાવવા જવું.

પ્રવેશ ૫ મો.—સહદેવનો વિલાસોદ્યાન.

સહચરી સાથે સુમનમાળાનો આનંદવિનોદ. સહદેવને આવતો જોઈ સખીઓનું વિદાય થવું. સુમનમાળાનું શરમાવું.

(૫)

પ્રિમીયુગલનો પવિત્ર પ્રેમપ્રલાપ. સુમનમાળાનું હરણ કરવા
કર્ણસીંહના આગમનની સરોજે આવી ખબર આપવી
સુમનમાળા તથા સહદેવનું ગુપ્ત સ્થાનમાં ચાલ્યા
જવું. સુમનમાળાની જગ્યાએ સ્ત્રી બની સરોજનું બેસી
રહેવું. સ્ત્રીપાછ સાથે કર્ણસીંહનું આવવું.
બળાતકારથી હરણ કરવાં જતાં સરોજનું મુળ સ્વરૂપમાં
પ્રગટ થવું કર્ણદેવનું લજ્જિત થઈ વેર વાળવાના
નિશ્ચયથી પાછા ફરવું દેખાશે.

પ્રવેશ ૬ ઠો.—જરાસંધનો મહાલય.

શ્રીકૃષ્ણ ઉપર વેર લેવાની ધુનમાં ઉશ્કેરાયેલા જરા-
સંધ પાસે કૃષ્ણના હાથથી વધ થયેલા પોતાના પતિ કંસ
રાજના શોકથી વ્યાકુળ બનેલી અસ્તી તથા પ્રાપ્તિનું
આવવું બળતામાં ઘી હોમાવું. કંસરાયનું વેર લેવા મથુરા
ઉપર ચઢાઈ કરવાની તૈયારી. શ્રીકૃષ્ણ સાથે વેર ન કરવા
તથા તેને શરણે જવા યમુનાદેવીની જરાસંધને વિનતી.
તેનો તિરસ્કાર કરી કર્ણદેવ સહિત જરાસંધનું મથુરા
ઉપર આક્રમણ. યમુનાદેવીએ નાના પુત્ર સહદેવને પોતાના
પતિનો નાશ ન કરે તેટલા માટે વિનતી કરવા કૃષ્ણ પાસે
શ્રોકલવે.

પ્રવેશ ૭ મો.—કોમીક.

પ્રણય પ્રમિલાની પ્રેમચેષ્ટા. મંજરીનો પોશાક પહેરી

સરોજ પાસે મધુકરનું આવવું. સરોજે પેલી જડ તેને
અંધારા ચોરડમાં પુરવો. બાદ આશુ માશુને આનાંદ.
બારણું તોડી મધુકરે પ્રહારપુજા કરવી.

પ્રવેશ ૮ મો. મથુરાનું મેદાન.

જરાસંધના આક્રમણના શ્રીકૃષ્ણને સમાચાર મળ્યા.
પોતાના દેશના બચાવ સાથે અહર્નિશ જાગૃત રહના શ્રી
કૃષ્ણની પ્રતિઆક્રમણની તૈયારી. દાનવ સૈન્ય સહ જરાસંધનું
આગમન. અરસપરસ વાગ્પ્રહાર. બાદ કાચંકર યુદ્ધ. જરા
સંધનો વધ કરવા જતા બલરામના હુળમુશળથી બચાવ
કરવા માટે સહદેવની શ્રીકૃષ્ણને વિનંતિ. ટેબડો.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો.—રાજભુવન.

શ્રીકૃષ્ણથી પરાજીત થયેલા જરાસંધની પોતાની મદદ
માટે બોલાવેલા કાળયવન સાથે યુદ્ધમંત્રણાં. મથુરા ઉપર
પુનઃઆક્રમણની તૈયારી. હુળપણ શ્રી કૃષ્ણ સાથે સુલેહ
કરવા યમુનાદેવીની પતિને સલાહ. તેનો અનાદર કરી,
પુત્ર કર્ણદેવને પાછળથી નગરરક્ષા કરવાની સુચના આપી
કાળયવન સાથે જરાસંધનું યુદ્ધાર્થે નીકળવું.

પ્રવેશ ૨ જો.—કોમીક

ચાદમું રત્ન ચખાડવાથી મુઘરી ગયેલી મંજરી પાસે વેશ બદલી સરોજનું નોકર થઇ રહેવું. પ્રણયને મળવા આવેલી પ્રમિલા ઉપર મધુકરનું આશક પડવું. બાદ પ્રણયની યુક્તિથી મધુકરનું શરમાઇ ચાલ્યા જવું. નોકરના રૂપમાં રહેલા સરોજનું મંજરીને લઇ બહારગામ ઉપડી જવું.

પ્રવેશ ૩ જો.—કારાગૃહ.

મહાન નરયણ માટે કેદ કરેલા રાજાઓ ઉપર કૃષ્ણદેવનો કારાગૃહમાં જીલમ-અત્યાચાર. ચમુનાદેવીનો પ્રતિકાર માતાપુત્ર વચ્ચે વાદવિવાદ. માતા ઉપર ગુસ્સે થઇ કુરતાથી આંખો ફેડી નાંખવી.

પ્રવેશ ૪ થો. સહદેવને મહાલય.

સુમનમાળા તથા સહદેવનો આનંદ-વિનોદ. માતાની આંખો ફેડવાના સમાચાર મળવાથી સહદેવનું તેના રક્ષણ માટે જવું.

પ્રવેશ ૫ મો.—રાજમાર્ગ.

માતાને ગાડીએ જોડી. ગાડી ઉપર સવાર થયેલા કૃષ્ણદેવનો માતા ઉપર આપુકોનો નિર્દય પ્રહાર. માતુ-રક્ષણ માટે સહદેવનું આવી પહોંચવું. બન્ને શાઇઓ વચ્ચે

સાકારાં મુદ્ધ. સહદેવને કાંઈક ખાણી તેના બન્ને હાથ
કાપી ખાણમાં નખાવી દેવા. સુગન્ધમાળાને કેઈ ઠરવી.
ચમુનાદેવીનો વિલાપ.

अवेश ६ हूँ—डार्लिंग..

મંજરીની શોધમાં નીકળેલા મધુકરનું અણગમ-પ્રતિ-
લાને મળવું. મંજરીને શોધવાની શુક્તિ રચવી. બાદ સરોજ
મંજરીનું આવવું. મધુકર-સરોજની મંજરી માટે લડાઈ
મધુકરને બનાવી બન્નેનું પસાર થવું. છેવટે પ્રણય, પ્રતિજ્ઞા,
તથા મધુકર ત્રણે મળી મંજરીને પાછી મેળવી લાવતા જવું
પ્રથેશ ૭ મો.—ગદ્યમાદન પર્વત.

કાળયવન તથા કૃષ્ણનું યુદ્ધ. કૃષ્ણનો પરાજય તથા
પલાયન. કાળયવનનું પુંડળ ખડવું. પર્વતની કંઠરામાં સળા
સમયથી સુઈ રહેલા મુચકુંદનો પાછળ કૃષ્ણનું છુપાઈ
રહેવું. મુચકુંદને કૃષ્ણ બાણી કાળયવને લાત મારી જગા-
ડવો. શાપથી કાળયવનનું સારમ થઈ જવું. શ્રીકૃષ્ણની
કૃપાથી મુચકુંદનો ઉદ્ધાર. બાદ જરાસંધનું કૃષ્ણ ઉપર
આક્રમણ. લડાઈ. કૃષ્ણનું નાશી છુટી પર્વત ઉપર ચડી જવું.
જરાસંધે પર્વતને આગ લગાડવી. કૃષ્ણનો નાશ થયો. બાણી
જરાસંધનો આનંદ. કૃષ્ણનું ભય કર આગમાંથી નાશી છુટવું.
ઉલ્લેખ.

અંક ૩ લે.

૧૧૧૧—લેખનાનું.

લેખનાનામાં રીવાતી સુમનમાળા પાસે કર્ણદેવની
જાણી માળવી, તેની માળવીનો બનાવર. એ પ્રકીની સર-
વા બાપી કર્ણદેવનું જવું. બાદ લેખની દીવાલ તોડી
માળવી નીમટલવાલ દારી સરવા સાથે સુમનમાળાનું નામી
કરવું. કર્ણદેવે બાવી સુમનમાળાને ન લેવાથી સુરસે સહ
તેની પુત્રી યોધમા જવું.

૧૧૧૨—જવાનક અવધ.

હાથ વીના દુઃખી કંજાલ થયેલા સહદેવનું કલપાંત.
તેની યોધમાં જટકલી સુમનમાળાનો મેળાપ. પતિની દુઃખી
દગ્ધા ભેષ સતિનો કલપાંત. દુર્ભાગ્યે જંજલમાંથી ભયંકર
જાજમરે બાવી તેને જાળવી. અસક્ત નિઃસહાય સહદેવનું
મુર્ચ્છિત જવું. અચાનક સુમનમાળાના યોધમાં નીકળેલા
કર્ણદેવે સુમનમાળાને બચાવવી. તેને પોતાના અનુચર
માર્ગે રાજમહેલમાં મોકલાવવી. સહદેવની દુઃખી હાલતની
સહકરી કરતાં કર્ણદેવ ઉપર ગોળીબંદાર કરી સરવાયે કાર
કરવે. કરાસથ સાથે સુદ કરવાં જતા બિમ, અર્જુન,
તથા દુષ્યંત ત્યાંથી પસાર થવું. સૌ દુષ્યંતની દુર્ભાગી

સહદેવને પુનઃ હાથની પ્રાપ્તિ બાદ તેને સાથે લઈ મનવ
દેશ તરફ પ્રવાણ.

પ્રવેશ ૩ એ.—જરાસંધને મહાલય.

શ્રી કૃષ્ણને પર્વત ઉપર બળી અયેલો જાળી જરાસંધનું
કુલાવું બાદ કર્ણદેવના મરણ સમાચાર જાણી લીલગીર
થઈ બાદ લીમ, ગાળુંન, તથા શ્રી કૃષ્ણે પ્રાપ્ત થઈ
આવી જરાસંધ સાથે દ્રુપદની માગણી કરવી જરાસંધ
કપટ પાદખી જઈ તથા લીમ સાથે દ્રુપદનો કવીકર
પ્રવેશ ૪ થો.—કોમીક.

સરોજથી કંટાળેલી તથા દાહીના વેચી લીખાઈ
બનેલી મંજરી પાસે સરોજે આવી ખાવાનું તૈયાર ન
હોવાથી બુદ્ધિમ શુભરવો તથા પૈસા ખુટ્યા હોવાથી
સરોજનું બાંધમાં ચારી કરવા નીકળવું લોજનમાં એ
આવી સરોજને મારી નાખવાનો મંજરીનો વિચાર
મંજરીની શોધમાં નીકળેલા પ્રણય, પ્રમિલા તથા રાધુકર
કપટ બળી લઈ સરોજને બચાવવા મધુકરનું પ્રગટ થઈ
મંજરી તથા સરોજે મારી મારવી બાદ બંધાનું શુભરી
જવું પ્રણય-પ્રમિલાનો હસ્તમેલાપ
પ્રવેશ ૫ મો.—મદન આપાદા.

શ્રીકૃષ્ણની વિદિ લઈ સહદેવનું જરાસંધ પાસે આવવું
પિતા પુત્રની વાકવિવાદ જરાસંધ ન માનવાથી અતે લીમ

૧. કૃષ્ણના ભાઈને ગાજીવળાં બાદ કૃષ્ણની સુકિતથી પુનઃ
 ૨. જાણનારો જાણે છે હાથે વધ. ચમુનાદેવીના પાતિ
 ૩. કૃષ્ણ પાતિ તથા પુત્રનો ઉદ્ધાર શ્રીકૃષ્ણની કૃપાથી
 ૪. જાણનારો જાણે છે કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૫. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૬. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૭. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૮. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૯. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને
 ૧૦. કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને કૃષ્ણના ભાઈને

(૧૨)

મુખ્ય પાત્રો.

શ્રીકૃષ્ણ—શ્રીકૃષ્ણ, જામવાનનો જાંસણવાર.

જાળરામ—શ્રીકૃષ્ણના વડીલ ભાઈ.

જરાસંધ—મંજરીનો નૃપતિ.

સહદેવ—તેનો દૂર પાટલી પુત્ર.

સહદેવ—જરાસંધનો નિતિમાન નાનો પુત્ર. મુમનમાજાનો પ

જાળમવન—કાણુલ જૂપતિ.

મુચ્ચકુન્દ—દેવોને સહાય કરનાર જૂપતિ.

સરોજ—મંજરીનો આશક, પ્રમિલાનો ભાઈ. સહદેવનો પિ

મધુકર—મંજરીનો ધણી, પ્રણયનો કાકો.

પ્રણય—મધુકરનો ભત્રોળો. પ્રમિલાનો પ્રીતી પાત્ર.

સી પાત્રો

મુનાદેવી—જરાસંધની પતિવૃત્તા સ્ત્રી.

બદ્રશિલા—વિરદજ જૂપાળની સ્ત્રી. મુમનમાજાની મા

મુમનમાજા—બદ્રશિલાની પુત્રી. સહદેવની પત્ની.

અરલા—મુમનમાજાની નીમકહલાલ દાસી.

મંજરી—મધુકરની સ્ત્રી, સરોજની માથુક.

પ્રમિલા—સરોજની બહેન. પ્રણયની પ્રેમપાત્ર.

તે સીવાય દાસ, દાસી, માથવ સૈન્ય, જવન સૈ.
જાંઠવો, ઠેઠીરાબાઓ, કંસની સ્ત્રીઓ, કંસનીઓ, વગેરે, વગે

૩૦

॥શ્રી ગણેશાય નમઃ॥
મગધપતિ વીર જસસંધ
નાટકના ગાયનો,
મંજુનાચરણ.

દેવગણો—

શ્રી ગ્રાતા સુખના શાતા વિષ વિધાતા
ક્ષીતિ રક્ષક મુણના શાતા—શ્રી૦
તું અણેદ તું અણેદ વિવિધ વેદ વેદ
આદી અનાદી તું અખંડ સત્ય ચિત્તને આનંદ
શાન્તિ દાતા જાંતિ જ્ઞાતા—શ્રી૦

(૨)

દેવગણો—

બહાલા ! વિધના વિહારી ! સુખકારી કળા તારી ન્યારી ન્યારી
ધર્મ પાલ તું ગોપાળ રક્ષણ કરે છે આ અધ્ધાતું—બહાલા
ન્યારે અપર્મીઓ ધર્મ સંહારે ત્યારે કરનારો બહાર
દેવી નવના રૂપ દલન કરી કલ્યાણે દાર
કેશવ કિર્તિરતું ! શક્તિ આધારતું ! તારી શક્તિ અપાર
—બહાલા

(૧૪)

૭૫

(૧)

મંજરી

-લીલાયુ માઈ લોભાનમુલા રમીઃ નિશ્ચ મુકી પિલ્લી - ગાંધે

મીકુ મુવાચીત મંકી રતું છે રે, મેમ્મી વાગરંત વદન

- ૭૫ ૧૧, નિશ્ચ

અગ અનંવાથી હોંડી રહી છે રે, મુગી રોગુગી ના - ૧૧ નિશ્ચ

દેવદાના ૧. ૫ ૧૭૧ી ના - ૧૧ (વન)

૧૧ ૧૧ ૧૧

(૧૪)

મંજરી ૨ અ - ૧

મારા ગોમે બાગે ના - ૧

રેવા રમીપાટ ના - ૧૧ ૧૧ ૧૧

મીન મેમ્મી તું પાણી વં અ ચહુનુબા

બવો શરમાવો બલા મારો શું નકલખલુ તન

- હાડી ગાગ શુ ડીનાઈ, છલુંકે દાને ના રહેવા

શામે મંજરી શરમાય. હવે જાણુ તને પાપ

* * * *

આવું દુરૂપીનાજી લેએ સુરંગમ. નાના

(૧૫)

(૧)

પુરુષ—પ્રિય—

મારી મારી જુની તું જોઈ છે ઉતરેલ દ્રામનો
કુ મેવા ધામના અરણ્યી અંમનો
મા તું તું મારે ધામનો નાની
જાણી તારાની જાણી જાણ

પુરુષ—

તમે તું જોઈ આ ગુલશનનો-તારી
... સ્થિતિમાં માણાં

પ્રિય—રૂઝે વટાણાં, ધામનો નથી આ ભુલે સંકનો-તારી

કંઈક—

મારો દોષો જઈ જોઈ જોવારીઓ આરે

સામે ડીવણે જંગલમાં ગુજાર (૨)—આર
જાણે હાથે મોજલુ વારે, આંગણ સાકું ન્યારે
આંધળું મે-આંધળું સેકું કહેતો, ખીલે જડતો હારે-આર
જલ જલના જલે આરે જોધન આરે, જોધીકું હારે હારે
હાથે જોધીવીકું વજાણી, જઈ જુવડસા ન્યારે-આર.

પ્રિય—

જુ સાકું ને જોઈ જોઈ જોધી બધી માર
જોધી જઈ જુવડ ને જોધી જો આર —કું

પ્રેમ કવીતા, પ્રેમ કુહાડી,
પ્રેમ પાઠ મંત્ર જંત્ર તંત્ર લખી બા વાર —હું.

પ્રેમી પ્રજાપતે પ્રેમ પ્રવારે
ગદાવી હાથલાવને કહું હું માર —હું.

અનિલા—

પ્રીયતમ! હોયને શામે ત્યો મારો કેલો.

મનહર મેના પોપટછું હું હું વેલો —પ્રીયતમ!

અનિલા—જુડી તમારી પ્રીતી, “પ્રજ્જ્વલ”-શું પ્રીતી-પ્રીતિ રી-તી.

હું જાળીલોળી હું વાર, માને તિલાર,

કેમના હાર શાને હારમાવો કુતાવ કુદીરો.

મારો કેલો—પ્રીયતમ!

મંજીવો—

મનહરજી! હું કુણું કુપાળે પલ્લવી ન હરમાવ વ્યવ રાવ

કુસનમાળા—

પ્રીય મહેનેશ! કહે કેલો મારો કેલો ન સતાવ નવ મોવ

મંજી—પ્રજ્જ્વલા પહેલાં નરવરતીરે સારવા મહતી પાણી

માવમા મિહનછું મલાયું હું તે જુલું હરમાળી—હું.

મંજી—માર વરમાળી હું માળાને મંજીયા કેલવ દાખા

મિહાસું એક કાંત મને, મહિ કુણું મેના માળા—હું.

(૧૪)

સખી—યગ્ની ક્યારે પ્રિયતમ સંગે પડેલે પહેરે રીસાણી
 તો પેડીને આંધ્યા રંગે રચીયાથી રંગાણી—હવે
 સુમનમાળા—ચેરીમાં જેટી પીયુ સંગે મનમાં બહુ મલકાણી
 મંજળ સુત્ર નીરખીને સહીયર વાલમથી ઘેર્યાણી—હવે
 સુમનમાળા—

૧૦

સખી! મને છંડી બાંધનારી

તેને સખી! કોણ બાંધ્યું છે મારા બાગમાં

સખી—ચેવનના રાખી, લુટે ફુલવાડી, ખીલી કળી સારી

જઈયે વારી વારી બટીહારી પ્યારી—કોણ

સુમન—કુસુમ કળીઓ જેઠ મનડુ હરખાય છે!

સહદેવ—.... ભમરો એ કળીયોને મ્હાય છે!

સખીઓ—જેડી મળી છે કેવી મેના પોપટની બાલે શ્રી રામરામ

સુમન—.... બહેનો તમને પ્રણામ!!

સહદેવ—.... બાંધો મુખેથી ધામ!—કોણ

સુમનમાળા—

૧૧

બાંધેલ પ્રીત નીલાવશે!!

સહદેવ—હર અદેશો નવ લાવશે!!

સુમન—કાચા તારથી કીધી બંધન તોડીના તલસાવશે!

સહદેવ—હવ્ય રાખુ તવ પ્રતિમા પ્યારી!!

સુમન—બૂંડે બટીહારી પ્રિયતમ પર વારી!

સહદેવ—માલો.... પ્રીય મ્હાલો.... બાંધેલ

યમુનાદેવી—

૧૨

હું પદ છોડો મતીલાઓ હું પદ છોડો
 ફાગટ ફાંફાં મારે શું મૂર્ખા જનો
 મુગજળ પીવા મીઠ્યા શું બાઓ. લોહ ચુર્ચુ મદ શ
 આંખો છતાં અંધ ના બનોરે
 ચંદ્ર સુરજ સુરો પ્રભુ આધિન છે પ્રત્યેક પ્રાણીઓની
 તો પછી માનવ ના ભુલો રે

પ્રભુય—

૧૩

બહાલી મારી શાણી શુશીલ બા
 ખોલો ધુધટનો પટ માર
 પ્રમિલા— પુઠે વેરણ થઇને
 મને દાખે શરમ ર
 પ્રભુય—ખીલી જીવાની તારી દેખુ અહોહ
 પ્રમિલા—હજી બહુ વાર ખીલવાને રહો
 પ્રભુય—ખીલી તું નવરંગ એવી કુલડાંની
 પ્રમિલા—છોટો મુજ બંગડી ફાડી, કંચુકી
 પ્રમિલા—થયાં મને વરસો પુરણ આજે બાર
 પ્રભુય—મારી બહાલી તો થા હવે તૈયાર
 કહું માનો માનોને મારા સમ છે—બહા

(૧૬)

મધુકર—

૧૪

ધરની વહુને ફેરોતો આ જોયા જેવો થાય
સરોજ-પોગળા કુટુંબ સરોજનું અરરર હાય
મધુકર-વંઠલ નારી પત્નીની સત્યાનાશીને રહાય
મંજરી-ઓ સ્વામી મારા ભુલ થઈ મોટી લાગુ તમને પાથ
મધુકર-આ નીકળી રાંડ કબાત “પ્રણય”-થયો મોટો ઉત્પાત
સરોજ-બુદ્યો બુદ્યો માખાપ ‘મંજરી’-નહિ મારો સ્વામીનાથ
પ્રયુજ-હા હા હા.....હા હા હા.....હા હા હા.....ધરની
કંચનીઓ—

૧૫

પહેલું મે મેરે કયા કડં દીલખર તો નહિ હય
ગુલ મુરખ કહતો હય ગુલેજે ખાંતો નહિ હય
ઉડતા હય ખડોત દુરસેં ઘરપર મેરે દેખો
માથુકકે ઘરકા કોઈ ખખુતર તો નહિ હય —પહેલું.
મુનતા હું કે ખીન દામસે નીલતા નહિ માથુક
આશક હું મજર પાસ મેરે ઝર નહિ હય—પહેલું.
પહોંચ્યા દીયા એક દમમે મુઝે અર્શે અથ મોલા
તુંસા જહાંમે કોઈ દીલખર તો નહિ હય—પહેલું

૧૬

પ્રણય—રામા રંગીલી તું આવજેરે તળાવ કાંઠે ઝુંપડી
નિશાની ધ્યાનમાં રાખજેરે ત્યાં છે લટકતી તુંમડી
પ્રમિલા—
કાલે સવારના પોરે આવીશ હું,

(૨૦)

ખાવાનું કાંઈ પણ તાલે લાવીશ હું
પ્રણય— સગે ત્યાદીય હું લાવજેરે—તજા
સરોજ-કાળીઆ અમલી ધેગા કરવાનું, સતી હોલીને માત્ર હો
કામ લે મળનું થાય છે રે—તજા

સરોજ—

૧૭

ચાલો ચાલો મોહીની અહીંથી ઉપરીએ કોઈ ગામમાં
મંજરી-મહાલો મહાલો મોહનજી મારે તા રહેતું આ કામમાં
પુરૂષ જગ્યની ધોળી દાદીમાં હુળ નાનું
કામ મળનું ત્યારે થાય છે

ખીને કોઈ ગામ બનું ! 'મંજરી'—ખાવાનું ત્યાં શું ખાશું ?
સરોજ-ધંધો કરીશું કડકે જાજતો .... ચાલો

સુમનમાળા—

૧૮

હુંતો જયું છું માળારે તાય ચરણની અનેકવાર
સેવા હરનીશ ચાહુંરે પતિ સેવા મમ મોહાર
લવન સતિ સાર્થ સાધી પતિને પ્રભુસમ પુજવાથી
પતિને મુજી તે નારી શાણી બણવી—હુંતો
નિર્સ્થક કાઢેને જાળા પાતાનો આ જન્મારો
તેવી કુલદાને દુહાળી બણવી—હુંતો

સુમનમાળા—

૧૯

તમે છે નયન મહુણાં શ્યામ તમારા ચરણ પુખ્ત પ્રાણુ
સહદેવ—બહાલી તું અંતરની આરામ હું તારા થા કરે વખાણ
સુમન—વખાણ્યો નહિ પગે પડું છું.

સહદેવ—

—શાળી તને સુખ હોયે જડું છું,

સુમન—હોયે જડેલી સ્ત્રીને સ્વામીનું સુખ છે સ્વર્ગ સમાન
જગતમાં સ્ત્રીઓ છે રત્નની ખાણ

સહદેવ—

જેના ઉદરથી પાક્યા પરશુ વામન સમ સંતાન—તમારા
ભગવતી તુ મમ લાગ્યમણી છે,

સુમન— એ માણીના તમે સચા ધણી છે.

સહદેવ—જે ઘરમાં નારી સુવડ તે નરનો સફળ અવતાર

સુમન— સ્ત્રીઓનો સ્વામી થકી ઉદાર

સહદેવ—શીયળવતીના દેવ તથા ગાંધર્વ કરે ગુણગાન—તમારા

યમુનાદેવી—

૨૦

બહાલા ? કૃષ્ણ મોસારી ફૂલવિહારી ! અખળાની બહારે આવેરે

મંજરીના બાગ આગે ઉગ્યાં ભક્તોની બહારે ધાઓરે

મારા સુંદર શ્યામ શધાના રઢીયાળા—અખળા

હાંત્રી યમુનાની અરજ સ્વીકારી, શરણે લ્યોને મોસારીરે

બહાલા ગરૂડે બેસીને બેહલા પધારો દુનીયામાં થારેબે

હાંસીરે—બહાલા !

અમિલા—

૨૧

રહીયાળા અંતરમાં લાગ્યું યંનખાણ
 તીક્ષણ તીરે ઘાયલ કીધી તે ઉઠવાળા
 પ્રણય—ઓ ચીતની હરનારી તું શાગી સુખાળ
 આવો લેટો લીધેને પ્રીત રીત વહાણ—રહીયાળ
 પ્રમિલા—સુપાકર મારા ઓ આખ્યેના તારા ઓ
 પ્રણય— પ્રિતિની ખ્યાલીયો લુંટી લુંટાવો
 પ્રમિલા—વહાલીને લેટી વહાલા મુખી આવો

.... —રહીયાળ

શ્રીકૃષ્ણ

૨૨

સદા સત્ય ધર્મનું પાલન કરવું એજ માફ કર્મ છે સુખદા
 આ શરીરમાં રોમરોમે સ્વદેશસેવા વ્યાપતી
 લોક દુઃખ વીદારવાને ઉરમાં છે હામ
 કરે મુજ હાથે એ શુભ કામ—સદા

સુમનમાળા—

૨૩

ગતી અતી તારી વીધી કળી ન શકાય તું અકળ ગણાય
 થટી ફરે તુજ ઘડી ઘડી પલમાં જન પાંખી અગદાઈ બાય
 તારો ભયંકર છે એ મહિમા, જોતા જીવ ગણસાય
 દીનપર શું કુર થાય—ગતી
 ખંચાળી તારા સીતાએ સંકટ સહ્યાં ધણાય

(૨૩)

સૌપણ્ય ઠેક કદી ના તોડી ચ્હાય ગમે તે થાય.

અતે વિભુ બહારે ધાય—ગતી

૨૪

ધીકાર છે હરામી દુર ધાતું નીચ કામી (૨)

જર જોર ને જુવાની નહિ કોઈને રેવાની

અતે થવાના ફાળીરે (૨)

કોડ અજ કોઈ કાલે

યમ હુત હાય આવેરે (૨)

બા સાડે કેલું માગી હઠ છોડ તું પુણીરે (૨)

નહિ રતું નાદાની મને સહાય) પાળીરે (૨)

છે ફાળીયા ફાળી કર બંદગી પુદાળી. (૨)

કામીક પાંચ—

૨૫

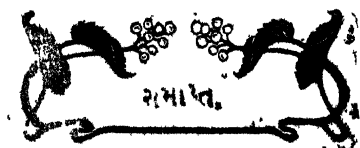
૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦. ૧૧. ૧૨. ૧૩. ૧૪. ૧૫. ૧૬. ૧૭. ૧૮. ૧૯. ૨૦. ૨૧. ૨૨. ૨૩. ૨૪. ૨૫. ૨૬. ૨૭. ૨૮. ૨૯. ૩૦. ૩૧. ૩૨. ૩૩. ૩૪. ૩૫. ૩૬. ૩૭. ૩૮. ૩૯. ૪૦. ૪૧. ૪૨. ૪૩. ૪૪. ૪૫. ૪૬. ૪૭. ૪૮. ૪૯. ૫૦. ૫૧. ૫૨. ૫૩. ૫૪. ૫૫. ૫૬. ૫૭. ૫૮. ૫૯. ૬૦. ૬૧. ૬૨. ૬૩. ૬૪. ૬૫. ૬૬. ૬૭. ૬૮. ૬૯. ૭૦. ૭૧. ૭૨. ૭૩. ૭૪. ૭૫. ૭૬. ૭૭. ૭૮. ૭૯. ૮૦. ૮૧. ૮૨. ૮૩. ૮૪. ૮૫. ૮૬. ૮૭. ૮૮. ૮૯. ૯૦. ૯૧. ૯૨. ૯૩. ૯૪. ૯૫. ૯૬. ૯૭. ૯૮. ૯૯. ૧૦૦.

જાહેર ખબર.

— ❧ —

શ્રી મનોહર નાટક સમાજમાં લખવાતા નાટકોની સંખ્યા ૬૦ થી વધુ છે. આમાંથી ૨૦ જેટલા નાટકો સુકામ હશે ત્યાંથી રોકડી ઊંમત મળી જાય.

କାଟକିଙ୍ଗ ନାମ

डा. नवाशु	भा. २०००	२०००
श्रीर कनसाव	"	"
कनसाव	"	"
नवीन कुंज	"	"
गुडनी नवलम	"	"
मनमोहन	"	"
प्रमन कुमार	"	"
श्री वृत्त	"	"

24.1.15

श्री गुरुदेव नमः २०१७

श्री १३ श्री-टीन प्रे-मा शा भद्रसिद्ध नाथसिद्ध प्र.
 श्रीरक्षी भद्र-दक्षिणमणीम

